

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen
fi.remissvar@regeringskansliet.se

Omställningsstöd till företag som fått minskad omsättning på grund av coronaviruset

Ert Dnr: Fi2020/02322/S2

Tingsrätten har inget att invända mot förslagen, men efterfrågar ett par förtydliganden enligt nedan.

23 § förslag till lag om omställningsstöd

Enligt förslaget ska dröjsmålsränta tas ut om ett belopp som har återkrävts inte betalas i *rätt tid*. Enligt författningskommentaren gäller detta även om ett företag har fått en avbetalningsplan eller beviljats anstånd med betalningen av ett återkrav.

Sistnämnda uttalande är oklart. Är tanken att dröjsmålsräntan ska utgå när betalningen sker efter tidpunkten i 22 §, men i enlighet med en avbetalningsplan eller ett beslut om anstånd, eller ska dröjsmålsränta bara utgå när den återbetalningskyldige inte betalar enligt avbetalningsplanen eller först efter att anståndstiden har gått ut?

Om tanken är att dröjsmålsränta ska utgå när betalning sker efter den tidpunkt som anges i 22 §, men enligt en avbetalningsplan eller ett beslut om anstånd, bör detta tydligt framgå av 23 §. Allra helst som *i rätt tid* enligt 23 § i sådana fall har en något annorlunda betydelse än i 19 och 27 §§.

4 § förslag till förordning om omställningsstöd

Ett av syftena med de föreslagna reglerna är att ge stöd åt företag som behöver hjälp att överbrygga den akuta krisen. Detta syfte riskerar delvis att motverkas av

4 § punkten 6 förslag till förordning om omställningsstöd. Enligt den regeln har ett företag rätt till omställningsstöd om företaget har gjort vad som skäligen kan krävas för att uttömma möjligheterna till försäkringsersättning, skadestånd etc.

Innebär detta att ett företag i förekommande fall måste vända sig till domstol för att få t.ex. en trilskande motpart att betala skadestånd? Med tanke på att även effektiva domstolar har handläggningstider som räknas i månader kan ett sådant krav få allvarliga konsekvenser för vissa företag som söker stöd. Anser man i sådana fall att det inte är skäligt att sökanden först vänder sig till domstol innebär det att det allmänna kan få stå för kostnader som egentligen borde ha burits av någon annan. Och incitamentet för sökanden att vända sig till domstol efter att ha fått omställningsstöd lär väl i många fall vara lägre än vad det annars hade varit.

Om Skatteverket i ett enskilt fall har bedömt att det inte är skäligt att hänvisa sökanden till att i första hand kräva skadestånd i domstol finns det knappast grund för återkrav om sökanden väljer att nöja sig med sitt omsättningsstöd. Och det allmänna har knappast några förutsättningar att vända sig mot försäkringsgivare eller annan som inte har uppfyllt sitt åtagande mot sökanden. En lösning på det beskrivna problemet skulle kunna vara att beslut om omsättningsstöd kan villkoras av att sökanden vidtar vissa åtgärder inom viss tid för att få ut försäkringsersättning, skadestånd etc. och att bristande uppfyllelse leder till återkrav.

Agneta Ögren

Domstolens yttrande har beslutats av lagmannen Agneta Ögren efter föredragning av rådmannen Mattias Nordell